

564.

Protokół wymiany.

Niżej podpisani, zebrawszy się dla dokonania wymiany ratyfikacji przez Naczelnika Państwa Polskiego i Prezydenta Republiki Francuskiej Układu Politycznego, podpisanego w Paryżu dn. 19 lutego 1921 roku między Polską a Francją, po okazaniu dokumentów ratyfikacyjnych i uznaniu ich, po zbadaniu, za dobre i należyte co do formy, wymiany ich dokonali.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, sporządzili niniejszy protokół i zapatrzili go swemi pieczęciami.

Sporządzono w Paryżu w podwójnym egzemplarzu 27 czerwca 1922 roku.

(m. p.) *Maurycy Zamoyski*

(m. p.) *Poincaré*

Procès-Verbal d'Echange.

Les soussignés s'étant réunis pour procéder à l'échange des ratifications du Chef de l'Etat Polonais et du Président de la République française sur l'accord politique signé à Paris le 19 Février 1921 entre la Pologne et la France, les instruments ont été produits et ayant été, après examen, trouvés en bonne et due forme, l'échange en a été opéré.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont dressé le présent procès-verbal qu'ils ont revêtu de leurs cachets.

Fait à Paris en double exemplaire le 27 Juin 1922.

(L. S.) *Maurice Zamoyski*

(L. S.) *Poincaré*

565.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 sierpnia 1922 r.

zawierające przepisy przechodnie w przedmiocie obywatelstwa na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6-go kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) i uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 162) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, które na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego w dniu 24 marca 1922 r. na zasadzie przepisów, jakie tam obowiązywały od dnia 15 stycznia 1921 r., posiadały przynależność państwową do tego obszaru, są obywatelami polskimi.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 24 marca 1922 r.

Prezydent Ministrów:

Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

566.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 lipca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w pierwszym okresie przejściowym.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, które w myśl art. 50 do 53 powołanej wyżej ustawy obowiązane są przedłożyć władzy skarbowej zgłoszenia w tychże artykułach szczegółowo omówione, winny to uczynić najpóźniej do 29 lipca 1922 r. włącznie.

Należycie i we wszystkich szczegółach wypełnione doniesienia składać należy w przynależnym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych w dwóch równobrzmiących egzemplarzach z których jeden po potwierdzeniu daty doręczenia przez urząd akcyz i monopolów zostanie przez tenże ostatni zwrócony zgłaszającemu się i służyć mu ma jako dowód złożenia doniesienia.

Prócz powyżej wymienionego zgłoszenia winien jest każdy producent i każdy sprzedawca wyrobów tytoniowych, przedłożyć równocześnie również w dwóch egzemplarzach deklarację tej treści, czy ubiega się o zezwolenie na dalszą produkcję, względnie sprzedaż wyrobów tytoniowych. Urząd akcyz i monopolów podda zbadaniu na miejscu, uwidoczni wyniki sprawdzenia na oryginale doniesienia i prześle je drogą służbową w ciągu 14 dni odnośnej izbie skarbowej.

Z osobami, które obowiązkowi wyrażonemu w art. 50 do 53 w terminie zadość nie uczynią spisz urzęd akcyz i monopolów odpowiednie protokoły i wraz ze sprawozdaniem służbowym przedłoży je przełożonej izbie skarbowej.

Ta ostatnia po uczynieniu odpowiednich adnotacji prześle w najrychlejszym terminie wszystkie zgłoszenia swojego okręgu wraz z ewentualnymi protokołami Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

§ 2. Fabrykanci i sprzedawcy wyrobów tytoniowych, posiadający w swem ręku potwierdzone przez władzę skarbową egzemplarze doniesienia, są uprawnieni do dalszej produkcji względnie sprzedaży na warunkach poniżej określonych aż do czasu decyzji Ministra Skarbu w sprawie ewentualnego zatwierdzenia koncesji.

Fabrykantom, którym koncesja na dalszą produkcję nie zostanie udzielona, wyznaczony będzie w każdym wypadku osobno termin przymusowej likwidacji przedsiębiorstwa przy uwzględnieniu stosunków lokalnych.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych niezatwierdzeni na przyszłość, będą mogli po myśli art. 59 ustawy sprzedawać posiadane zapasy aż do wyczerpania, nie dłużej jednak, niż do 29 grudnia 1922 r.

§ 3. Okres czasu potrzebny do rozpatrzenia i załatwienia doniesień, wymienionych w § 1 do 3 niniejszego rozporządzenia stanowić będzie pierwszy etap czasu przejściowego, przewidzianego w art. 50 do 59 ustawy o monopolu tytoniowym. Długość tego etapu przewiduje się do 31 października 1922 r. Okres ten przeznaczony będzie w pierwszym rzędzie na ujednostajnienie warunków produkcji i sprzedaży wyrobów tytoniowych we wszystkich dzielnicach Państwa Polskiego ze szczególnem uwzględnieniem b. zaboru pruskiego i ziemi wileńskiej, jako dzielnic, w których obowiązywał dotąd system akcyzowy opodatkowania tytoniu.

§ 4. Wszyscy fabrykanci wyrobów tytoniowych, posiadający w dniu wejścia w życie ustawy monopolowej, czynne, przez kompetentne władze zatwierdzone przedsiębiorstwa na obszarze b. Królestwa Polskiego, b. zaboru pruskiego, ziemi wileńskiej i ziem przyłączonych do Polski na mocy traktatu ryskiego, mogą prowadzić dalszą fabrykację wyrobów tytoniowych na mocy osobnych kontraktów, które każdy poszczególny fabrykant spisie z władzą skarbową na zasadach poniżej wyluszczonej. Schemat kontraktu przesłany zostanie przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego izborni skarbowym, które posługując się tym wzorem spiszą umowy z fabrykantami swojego okręgu.

Pierwsze umowy mają mieć ważność od 1 sierpnia do 31 października 1922 r. z zastrzeżeniem, w osobnej klauzuli zawartej, iż w razie konieczności zmiany cennika, może być ten ostatni zmieniony na podstawie kalkulacji przemysłowej, przedłożonej najpóźniej 15 dni przed upływem miesiąca kalendarzowego.

§ 5. Zasadniczymi warunkami umowy są następujące postanowienia:

1) zysk monopolowy przypadający Skarbowi od fabrykantów prywatnych wynosi we wszystkich wymienionych wyżej dzielnicach Państwa Polskiego:

a) od papierosów wszystkich gatunków oraz od tytoniu krajanego gatunku średniego 50% detalicznej ceny sprzedaży,

b) od tytoniu krajanego gatunków wyższych 55% powyższej ceny,

c) od cygar i cygaretek 25% jak powyżej,

d) od tabaki do zażywania i od tytoniu do żucia 25% jak powyżej.

2) Poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych mają być jednolicie we wszystkich fabrykach podzielone na gatunki ze stale wyznaczoną ceną sprzedażą, a mianowicie:

a) papierosy:
 gatunek „średni A”
 „ „przedni B”
 „ „ „ A”
 „ „najprzedniejszy B”
 „ „ „ A”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ A”

b) tytonie krajane:
 gatunek „średni B”
 „ „ „ A”
 „ „przedni”
 „ „najprzedniejszy”

c) machorka—tylko jeden gatunek;

d) cygara:
 gatunek „średni A”
 „ „przedni B”
 „ „ „ A”
 „ „najprzedniejszy B”
 „ „ „ A”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ A”

e) cygaretki:
 gatunek „średni”
 „ „przedni”

f) tabaka do zażywania:
 gatunek „średni”
 „ „przedni”

d) tytoń do żucia — jeden gatunek.

Na każdy z powyższych gatunków wyrobów tytoniowych dopuszcza się tylko 2 formaty różne, zaś dla każdego formatu tylko jedną nazwę z wyjątkiem cygar, dla których dopuszcza się tymczasowo po 3 formaty. Gatunek każdego wyrobu obok jego ceny detalicznej musi być wydrukowany na każdym opakowaniu napisem wyraźnym w oko wpadającym.

3) cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych według powyższej klasyfikacji ustanowi Minister Skarbu na wniosek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego na podstawie kalkulacji przedłożonych przez prywatnych fabrykantów, a przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego (władzę skarbową) sprawdzonych.

Na pierwszy okres umów (vide § 4) ustanawia się następujący cennik dla wyrobów fabryk prywatnych:

a) papierosy:
 gatunek „średni A” mk. 8.50 za sztukę
 „ „przedni B” „ 10.— „ „
 „ „ „ A” „ 12.— „ „
 „ „najprzedniejszy B” „ 15.— „ „
 „ „ „ „ A” „ 18.— „ „
 „ „ „ „ B” „ 20.— „ „
 „ „ „ „ A” „ 25.— „ „

począwszy od 1 sierpnia zastosować wszędzie opaski używane obecnie w b. Królestwie Polskiem.

W tym celu winny izby skarbowe bezzwłocznie zamówić potrzebne dla ich okręgów zapasy powyższych opasek w Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, która wyda odpowiednie dyspozycje Wydziałowi Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu, a następnie rozdzielić je odpowiednio między kasy skarbowe. Na każdej opasce opatrzonej napisem Państwowy Monopol Tytoniowy, uwidoczniiony jest rodzaj i gatunek wyrobu, oraz ilość sztuk, względnie gramów tegoż wyrobu, natomiast zysk monopolowy (cena opaski) nie jest wydrukowany, albowiem zysk ten jest zmienny i zależny od każdorazowo ustanowionego cennika wyrobów tytoniowych, do którego stoi on w stosunku procentowym, oznaczonym w § 5 ustęp 1.

11) Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych.

Znajdując się z dniem 31 lipca 1922 r. zapasy dotychczasowych banderol w fabrykach położonych na obszarze b. zaboru pruskiego i ziemi wileńskiej należy urzędownie zbadać i ściągnąć je z fabryki z zaliczeniem na korzyść tej ostatniej wypadającej za te banderole kwoty, które należy fabrykantowi zwrócić w gotówce lub odliczyć przy kupnie nowych opasek.

Takie samo zbadanie zapasu opasek w fabrykach należy przeprowadzać również przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych, ściągnając za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, względnie bonifikując różnicę ceny w razie niżki cennika.

12) Za dostatecznym zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Departament Kredytowy Ministerstwa Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu jednomiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty, odpowiadającej miesięcznemu zapotrzebowaniu. Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane w ciągu jednego miesiąca płatne są najpóźniej w ostatnim dniu kalendarzowym następnego miesiąca, a o ile byłby to dzień świąteczny, w dniu poprzedzającym.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu.

Fabrykom, znajdującym się w siedzibie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, może być na ich prośbę dozwolony dotychczasowy pobór opasek monopolowych.

Podania o udzielenie kredytu należy wносить do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego za pośrednictwem izb skarbowych, które bezzwłocznie mają je przelać Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego z odpowiednim sprawozdaniem.

Fabrykanci wyrobów tytoniowych, którzy według dotychczasowych przepisów korzystali z kredytu banderol, obowiązani są spłacić wszystkie pokredytowane sumy w terminie ich płatności, najpóźniej jednak do końca października 1922 r. Począwszy od 1 sierpnia 1922 r. wszystkie upoważnienia na powyższe dawne kredyty tracą swoją moc.

13) Ze względu na niemożność techniczną przystosowania w b. dzielnicy pruskiej odrazu przemysłu cygarowego do nowych warunków produkcyjnych dopuszcza się w tejże dzielnicy w pierwszym okresie przejściowym t. j. w czasie od pierwszego sierpnia do do 31 października 1922 r. dotychczasowe opakowanie i sposób sprzedaży cygar, cygaretek, tytoniu fajkowego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia z pobieraniem i nadal zysku monopolowego nie w postaci opasek monopolowych, lecz wartościowego podatku od surowca (Wertzoll), który z dniem 1 sierpnia 1922 r. podwyższa się z 40% na 80% (osiemdziesiąt). Podatek powyższy może być kredytowany na tych samych warunkach, jak i opaski monopolowe, należy przeto co do niego zastosować analogicznie postanowienia ustępu 12.

Wszystkie inne postanowienia § 5 niniejszego rozporządzenia, nie stojące w sprzeczności z omówionym na wstępie wyjątkiem co do opakowania i poboru podatku wartościowego, stosują się od pierwszego sierpnia także i do wielkopolskich i pomorskich fabryk cygar, tytoniu fajkowego, tabaki i tytoniu do żucia, a zatem w szczególności obowiązek spisania umów, klasyfikacji wyrobów na gatunki, ustalenia wagi i ceny i t. p. Przy spisywaniu umów należy odnośnym fabrykantom zwrócić wyraźnie uwagę, że w ciągu okresu przejściowego do 31 października 1922 r. winni przygotować swoją fabrykację i sprzedaż na ściśle zastosowanie wszystkich postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia w szczególności na pobór zysku monopolowego w postaci opasek z wynikającymi stąd konsekwencjami co do opakowania wyrobów.

14) Z uwagi na postanowienia art. 55 ustawy wolno fabrykantom w okresie umowy oznaczonym w § 4 przerabiać tylko surowiec tytoniowy, zakontraktowany przed 29 czerwca 1922 r.

Podania o pozwolenie na sprowadzenie do fabryki surowca zakontraktowanego, należy poprzeć wiarogodnymi dokumentami, stwierdzającymi w sposób pewny, że towar został zakontraktowany przed dniem 29 czerwca 1922 r. O zaopatrzeniu fabryk w surowiec na dalszy okres przejściowy wydane zostaną osobne zarządzenia. W razie gdyby dla celów racjonalnego zużycia posiadanych, lub zakontraktowanych zapasów surowca tytoniowego, potrzeba było uzupełnić je odpowiednimi sortami, potrzebnymi do odnośnych mieszanek tytoniowych, upoważnia się Generalną Dyrekcją Monopolu Tytoniowego do wydawania zezwoleń fabrykom na zakupno powyższych uzupełnień zapasów surowca w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, lecz na rachunek i ryzyko własne, poczem Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego przekaże tenże surowiec fabrykom do przeróbki. Rachunki tego kupna, przedłożone Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego muszą być potwierdzone przez miejscowy konsulat polski, lub w razie braku takiego przez inny konsulat, lub kompetentną władzę publiczną danej miejscowości, albo też wreszcie przez zaprzysiężonego maklera, co do którego złoży się Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego konsularne zaświadczenie iż odnośna osoba pełni istotnie funkcje zaprzysiężonego maklera.

§ 6. Umowy ułożone według powyższych zasad spiszą z fabrykantami izby skarbowe w 3 jedno-brzmiających egzemplarzach, z których jeden pozostaje ma w rękę fabrykanta, drugi w rękę izby skarbowej, zaś trzeci egzemplarz, opatrzony przez fabrykanta klauzulą: „Umowę niniejszą akceptujemy i przyjmujemy do wykonania“ należy bezzwłocznie przestać do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

Odpisy umów prześlą izby skarbowe:

- a) wszystkim izbom skarbowym w wymienionych wyżej dzielnicach,
- b) odnośnemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych,
- c) odnośnemu organowi skarbowemu stale fabrykę dozorującemu,
- d) okręgowej Izbie Kontroli Państwa.

§ 7. Od spisanych umów ściagną izby skarbowe przypadającą opłatę stemplową.

§ 8. Z uwagi na to, że w b. Królestwie Polskiem aż do wprowadzenia ustawy monopolowej cygara i tabaka do zażywania stanowiły artykuły podlegające akcyzie po myśli rosyjskiej ustawy akcyzowej, przeto z chwilą objęcia tych wyrobów ustawą monopolową zarządza się:

1) Do umów zawartych dnia 1 sierpnia 1922 r. z fabrykami tytoniowymi, wyrabiającymi także i cygara, lub tabakę, należy włączyć również i te ostatnie wyroby.

2) W pierwszym okresie t. j. do 31 października 1922 r. dopuszcza się dla fabryk w b. Królestwie Polskiem tylko 4 gatunki cygar, a mianowicie: gat. średni A, przedni B, przedni A i najprzedniejszy B, i tylko jeden gatunek tabaki do zażywania. Dla każdego gatunku cygar dopuszczone są 3 formaty i 3 nazwy, dla tabaki dwie nazwy.

3) Opakowanie dla cygar pozostawia się jak dotychczas po 10, 25 i 50 sztuk, dla tabaki po 50 gr.

4) Pozostałe dn. 31 lipca 1922 r. u fabrykantów zapasy dotychczasowych banderol cygarowych i tabaczných mają być przez izby skarbowe zbadane i ściagnięte, a następnie bezzwłocznie przekazane Głównemu Urzędowi Kasowemu Ministerstwa Skarbu celem przedruku na odpowiednie monopolowe opaski.

5) Za ściagnięte z fabryk banderole należy fabrykom zwrócić uiszczoną za nie należytość w gotówce, lub zarachować na ich dobro przy następnym wykupnie opasek (w cenie 25% vide § 5).

6) Jako tymczasowe opaski monopolowe cygarowe służyć będą w pierwszym okresie dotychczasowe banderole cygarowe po przedrukowaniu ich z oznaczeniem gatunku. Dla gatunku najprzedniejszego B użyje się banderol machorkowych, gatunku najprzedniejszego po przedrukowaniu ich napisem cygara.

7) Jako tymczasowe opaski monopolowe dla tabaki do zażywania, służyć będą dotychczasowe banderole tabaczných, po przedrukowaniu na nich gatunku.

8) Znajdujące się dnia 31 lipca 1922 r. u fabrykantów i sprzedawców zapasy gotowych cygar i tabaki do zażywania, opatrzonych dotychczasowymi banderolami, bez różnicy czy są krajowego lub zagranicznego pochodzenia, nie podlegają opłacie dodatkowej, win-

ny być jednak rozsprzedane po dotychczasowej cenie najpóźniej do 31 października 1922 r. Pozostałe jeszcze w sprzedarzy po tym terminie powyższe wyroby należy traktować jak nieopodatkowane i dozwolić na ich sprzedaż jedynie pod warunkiem ponownego oklejenia normalnymi opaskami monopolowymi.

9) Z dniem 1 listopada 1922 r. zastosowane będą co do warunków umowy także i dla fabrykantów cygarowych b. Królestwa Polskiego wszystkie inne postanowienia § 5 niniejszego rozporządzenia (z wyjątkiem ustępu 13).

§ 9. Z uwagi na to, że w dzielnicy pruskiej przechodzi się z systemu akcyzowego do monopolowego przyczem zysk monopolowy pobiera się w postaci podwyższonego do 80% dotychczasowego podatku wartościowego (Wertzoll) od surowca tytoniowego przeznaczonego do fabrykacji cygar, tytoniu grubo krajanego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia, zarządza się co następuje:

1) Izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu przeprowadzą zbadanie znajdujących się dnia 31 lipca 1922 r. w fabrykach powyższych wyrobów tytoniowych, zapasy surowca, od którego opłacono już celną opłatę wartościową (Wertzoll) tudzież zapasy gotowych wyrobów wyprodukowanych z takiego surowca jako to: cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia.

Przy badaniu powyższem należy skonstatowane ewentualnie zapasy surogatów tytoniowych urzędowo ubezpieczyć i po myśli artykułu 4 ustawy monopolowej wezwać fabrykę do usunięcia tego surogatu z fabryki w terminie określonym, jako niedozwolonego do przeróbki surowca.

2) Od zbadanych jak powyżej zapasów surowca tytoniowego, podlegającego opłacie celnej wartościowej ściagną izby skarbowe dodatkową opłatę wartościową (Wertzoll) w tej samej wysokości w jakiej ona według zapisków kontrolnych od tego surowca już poprzednio została ściagnięta, tak, by łączna kwota podatku już uiszczonego wraz z dopłatą wynosiła 80% ceny fakturowej. Taką samą dopłatę ściagnąć też należy od gotowych wyrobów, wymienionych w ustępie 1 a znalezionych u fabrykantów. Przy obliczeniu tej dopłaty należy co do jakości użytego surowca przyjąć przeciętną jego cenę.

Przypadająca do ściagnięcia od fabrykanta dodatkowa opłata wartościowa od surowca i od wyrobów gotowych może mu być pokredytowana z terminem płatności do 30 września 1922 r.

3) znajdujące się dnia 31 lipca 1922 r. na zapasie:

a) u sprzedawców i fabrykantów:
papierosy i tytonie cienko krajane, opatrzone dotychczasowymi banderolami,

b) u sprzedawców:

cygara, cygaretki, tytoń grubo krajany, tabaka do zażywania i tytoń do żucia, nieopatrzone żadnymi opaskami monopolowymi, nie podlegają opłacie dodatkowej, winny być jednak rozsprzedane po dotychczasowej cenie w terminie najpóźniej do 31 października 1922 r. Pozostałe jeszcze w sprzedarzy po tym terminie powyższe wyroby należy traktować jak nieopodatkowane i dozwalać na ich sprzedaż

Jedynie pod warunkiem ponownego oklejenia normalnymi opaskami monopolowymi, a to bez względu na to, na obszarze jakiej dzielnicy wyroby te znajdować się jeszcze będą w sprzedaży.

4) Postępowanie w sprawie zapasu banderol dotychczasowych wychodzących z użycia z dn. 1 sierpnia 1922 r. opisano w § 5 ustęp 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Zapasy gotowych wyrobów tytoniowych już obanderolowanych, znajdujące się w dniu 31 lipca 1922 r. na składzie u fabrykantów i sprzedawców na obszarze ziemi wileńskiej, należy traktować identycznie jak to ustanowiono w § 8 ustęp 3 odnośnie do wyrobów wielkopolskich. Również i co do zapasu starych banderol stosuje się postępowanie, wymienione w § 8 ustęp 4.

§ 11. W wykonaniu § 6 ustawy monopolowej odnośnie do uprawy tytoniu zarządza się:

1) Plantatorzy, którym według dotychczasowych przepisów dozwolono na uprawę tytoniu na obszarze nie więcej niż 10 metrów kwadratowych winni uiścić na rzecz Skarbu opłatę monopolową (licencyjną) w kwocie mk. 600 poczem wolno im wyprodukowany tytoń użyć do własnej konsumpcji.

2) Plantatorzy uprawiający za zezwoleniem władzy skarbowej tytoń na obszarze większym, wolni są od opłaty, winni jednak cały wyprodukowany tytoń surowy odsprzedać po cenach taryfowych, przez Ministra Skarbu oznaczonych Skarbowi względnie koncesjonowanej fabryce prywatnej, która uzyskała na to zezwolenie Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

3) Postanowienia powyższe mają moc wyjątkowo tylko odnośnie do zbiorów z roku 1922.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze uzupełniać się będzie w miarę potrzeby dalszymi zarządzeniami wykonawczymi, obliczonymi na dalszy okres przejściowy aż do wydania kompletnych przepisów wykonawczych do ustawy o monopolu tytoniowym.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

567.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lipca 1922 r.

w przedmiocie ustanowienia cen detalicznej sprzedaży wyrobionych przez fabryki prywatne cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia.

Na podstawie ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się:

§ 1. Ceny detalicznej sprzedaży poniżej wyszczególnionych wyrobów tytoniowych, wytworzonych przez fabryki prywatne na całym obszarze Państwa Polskiego z wyjątkiem Województwa Śląskiego, ustanawia się jak następuje:

I. Cygara.

1)	gatunek „średni A”	mk. 50	za sztukę.
2)	„ „przedni B”	75	„ „
3)	„ „ „ A”	100	„ „
4)	„ „najprzed. B”	125	„ „
5)	„ „ „ A”	150	„ „
6)	„ „ „ „ „ B”	200	„ „
7)	„ „ „ „ „ A”	250	„ „

II. Cygaretki.

1)	gatunek „średni”	mk. 30	za sztukę
2)	„ „przedni”	40	„ „

III. Tabaka do zażywania.

1)	gatunek „średni”	mk. 1200	za 1 kilogr.
2)	„ „przedni”	2000	„ 1 „

IV. Tytoń do żucia.

mk. 8000 za 1 kilogr.

§ 2. Cennik wyrobów krajanych, ustanowiony w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) w pierwszym okresie przejściowym (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566) § 5 ustęp 3 uzupełnia się przez wstawienie tytoniu krajanego gatunku „średni C” fajkowy z ceną detalicznej sprzedaży mk. 3000 za 1 kilogram. Tytoń powyższy musi być krajany na szerokość conajmniej 2 mm.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1922 r.

Minister Skarbu:

Jastrzębski